Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 907/2014 AL COMISIEI

din 11 martie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro

(JO L 255, 28.8.2014, p. 18)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) 2015/160 al Comisiei din 28 noiembrie 2014	L 27	7	3.2.2015
►M2	Regulamentul delegat (UE) 2017/40 al Comisiei din 3 noiembrie 2016	L 5	11	10.1.2017

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 907/2014 AL COMISIEI

din 11 martie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro

CAPITOLUL I

AGENȚIILE DE PLĂȚI ȘI ALTE ORGANISME

Articolul 1

Condițiile pentru acreditarea agențiilor de plăți

(1) Agențiile de plăți care desfășoară activitățile de gestionare și control al cheltuielilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, oferă, în privința plăților efectuate și a modului de comunicare și de păstrare a informațiilor, asigurări suficiente că:

(a) înainte de autorizarea plăților se verifică admisibilitatea cererilor și, în cadrul dezvoltării rurale, procedura de alocare a ajutoarelor, precum și conformitatea lor cu normele Uniunii;

(b) se păstrează o evidență corectă și completă a plăților efectuate;

(c) se efectuează controalele stabilite de legislația Uniunii;

(d) documentele solicitate se depun până la termenele și în formatul prevăzute de normele Uniunii;

(e) documentele sunt accesibile și se păstrează astfel încât să li se asigure integralitatea, valabilitatea și lizibilitatea de-a lungul timpului; acest lucru este valabil și pentru documentele pe suport electronic în sensul normelor Uniunii.

(2) Statele membre acreditează ca agenții de plăți departamente sau organisme care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1). În plus, pentru a fi acreditată, o agenție de plăți trebuie să dispună de o structură administrativă și de un sistem de control intern care să îndeplinească criteriile stabilite în anexa I (denumite în continuare „criteriile de acreditare”) în ceea ce privește:

(a) mediul intern;

(b) activitățile de control;

(c) informarea și comunicarea;

(d) monitorizarea.

Statele membre pot stabili criterii suplimentare de acreditare pentru a ține seama de dimensiunea, responsabilitățile și alte caracteristici specifice ale agențiilor de plăți.

▼B

Articolul 2

Condițiile pentru acreditarea organismelor de coordonare

(1) În cazul în care sunt acreditate mai multe agenții de plăți, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, statul membru în cauză decide, printr-un act oficial emis la nivel ministerial, cu privire la acreditarea organismului de coordonare, după ce s-a convins că măsurile administrative ale respectivului organism oferă asigurări suficiente cu privire la capacitatea acestuia de a duce la îndeplinire sarcinile prevăzute la articolul respectiv.

(2) Pentru a fi acreditat, organismul de coordonare trebuie să dispună de proceduri prin care să se asigure că:

(a) declarațiile adresate Comisiei se bazează pe informații care provin din surse autorizate în mod corespunzător;

(b) declarațiile adresate Comisiei sunt autorizate în mod corespunzător înainte de transmitere;

(c) există o pistă de audit corespunzătoare în sprijinul informațiilor transmise Comisiei;

(d) o evidență a informațiilor primite și transmise este păstrată în siguranță, fie pe suport de hârtie, fie în format electronic.

Articolul 3

Obligațiile agențiilor de plăți în ceea ce privește intervenția publică

(1) Agențiile de plăți menționate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 asigură gestionarea și controlul operațiunilor legate de măsurile de intervenție privind depozitarea publică pentru care sunt responsabile, în condițiile stabilite în anexa II la prezentul regulament și, după caz, în legislația agricolă sectorială, în special pe baza procentajelor minime de control stabilite în anexa menționată.

Agențiile de plăți își pot delega atribuțiile din acest domeniu agențiilor de intervenție care îndeplinesc condițiile de autorizare stabilite la punctul 1.C din anexa I la prezentul regulament sau pot acționa prin intermediul altor agenții de plăți.

(2) Fără a aduce atingere responsabilității lor globale legate de depozitarea publică, agențiile de plăți sau agențiile de intervenție pot:

(a) să încredințeze gestionarea anumitor măsuri de depozitare publică unor persoane fizice sau juridice care asigură depozitarea produselor agricole de intervenție („depozitari”);

(b) să mandateze persoane fizice sau juridice pentru realizarea anumitor sarcini specifice prevăzute de legislația agricolă sectorială.

▼B

Dacă agenţiile de plăţi încredinţează depozitarilor gestionarea, astfel cum se menţionează la primul paragraf litera (a), gestionarea se va realiza în temeiul unor contracte de depozitare pe baza obligaţiilor şi a principiilor generale stabilite în anexa III.

(3) Obligaţiile agenţiilor de plăţi în domeniul depozitării publice sunt, în special, următoarele:

(a) să ţină o evidenţă a stocurilor şi conturi financiare pentru fiecare produs care face obiectul unei măsuri de intervenţie de depozitare publică, pe baza operaţiunilor pe care le efectuează de la 1 octombrie a unui an până la data de 30 septembrie a anului următor, perioadă denumită „an fiscal”;

(b) să ţină o evidenţă actualizată a depozitarilor cu care au încheiat contracte de depozitare publică. Această evidenţă conţine referinţe care permit identificarea exactă a tuturor punctelor de depozitare, specificând capacitatea acestora, numărul de antrepozite, de depozite frigorifice şi silozuri, precum şi planurile şi schiţele acestora;

(c) să pună la dispoziţia Comisiei contractele-tip folosite pentru depozitarea publică, normele stabilite pentru recepţia produselor, depozitarea şi ieşirea acestora din magaziile depozitarilor, precum şi normele cu privire la responsabilitatea depozitarilor;

(d) să ţină o evidenţă centralizată şi computerizată a tuturor stocurilor, care să cuprindă toate locurile de depozitare, toate produsele, toate cantităţile şi calităţile diferitor produse, specificând pentru fiecare în parte greutatea (netă şi brută, după caz) sau volumul;

(e) să efectueze toate operaţiunile legate de depozitarea, conservarea, transportul sau transferul produselor de intervenţie, în conformitate cu legislaţia Uniunii şi cu legislaţia naţională, fără a aduce atingere responsabilităţii cumpărătorilor, a altor agenţii de plăţi implicate într-o operaţiune sau a oricăror alte persoane mandatate în acest sens;

(f) să efectueze controale în locurile de depozitare a stocurilor de intervenţie, pe tot parcursul anului, la intervale neregulate şi fără preaviz. Totuşi, se poate da un preaviz, limitat strict la durata minimă necesară, cu condiţia ca acest lucru să nu dăuneze obiectivului controlului. Acest preaviz nu trebuie să depăşească 24 de ore, cu excepţia cazurilor justificate în mod corespunzător;

▼B

(g) să realizeze un inventar anual în conformitate cu articolul 4.

În cazul în care, într-un stat membru, administrarea conturilor de depozitare publică pentru unul sau mai multe produse este realizată de mai multe agenții de plăți, evidența stocurilor și conturile financiare menționate la literele (a) și (d) sunt consolidate la nivelul statului membru înainte ca informațiile corespunzătoare să fie notificate Comisiei.

(4) Agențiile de plăți iau toate măsurile necesare pentru a garanta:

(a) buna conservare a produselor care fac obiectul măsurilor de intervenție ale Uniunii, prin controlarea, cel puțin o dată pe an, a calității produselor depozitate;

(b) integritatea stocurilor de intervenție.

(5) Agențiile de plăți informează de îndată Comisia:

(a) despre cazurile în care prelungirea perioadei de depozitare a unui produs poate duce la deteriorarea acestuia;

(b) despre pierderile cantitative sau deteriorarea produsului în urma unor calamități naturale.

Atunci când sunt aplicabile situațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), Comisia adoptă decizia adecvată:

(a) în ceea ce privește situațiile menționate la primul paragraf litera (a), în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(b) în ceea ce privește situațiile menționate la primul paragraf litera (b), în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(6) Agențiile de plăți suportă consecințele financiare ce rezultă din conservarea neadecvată a produselor care fac obiectul unor măsuri de intervenție ale Uniunii, în special cele ce rezultă din metode nepotrivite de depozitare. Fără a aduce atingere eventualelor acțiuni împotriva depozitarilor, agențiile de plăți poartă responsabilitatea financiară pentru nerespectarea angajamentelor sau obligațiilor lor.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

▼B

(7) Agențiile de plăți pun permanent la dispoziția agenților Comisiei și a persoanelor mandatate de Comisie, pe suport electronic sau la sediul agențiilor de plăți, conturile de depozitare publică și toate documentele, contractele și fișierele întocmite sau primite în contextul operațiunilor de intervenție.

Articolul 4

Inventarul

(1) Pe parcursul fiecărui an fiscal, agențiile de plăți întocmesc un inventar pentru fiecare produs care a făcut obiectul intervenției Uniunii.

Ele confruntă rezultatele acestui inventar cu datele contabile. Eventualele diferențe cantitative constatate și sumele rezultate din diferențele calitative constatate cu ocazia controalelor sunt contabilizate în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 46 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) În sensul alineatului (1), cantitățile lipsă rezultate din operațiunile uzuale de depozitare sunt supuse limitelor de toleranță stabilite în anexa IV și corespund diferenței dintre stocul teoretic ce rezultă din inventarul contabil, pe de o parte, și stocul real stabilit pe baza inventarului prevăzut la alineatul (1) sau stocul contabil rămas după epuizarea stocului real dintr-un depozit, pe de altă parte.

CAPITOLUL II

GESTIUNEA FINANCIARĂ

Articolul 5

Nerespectarea ultimului termen de plată

(1) În ceea ce privește Fondul european de garantare agricolă (FEGA), în temeiul excepțiilor menționate la articolul 40 primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și în conformitate cu principiul proporționalității, cheltuielile efectuate după expirarea termenelor de plată sunt eligibile pentru plăți din partea Uniunii în condițiile stabilite la alineatele (2)-(6) din prezentul articol.

(2) Dacă cheltuielile efectuate după expirarea termenelor reprezintă cel mult 5 % din cheltuielile efectuate înainte de expirarea termenelor, nu se efectuează nicio reducere a plăților lunare.

Dacă cheltuielile efectuate după expirarea termenelor depășesc pragul de 5 %, toate cheltuielile suplimentare efectuate cu întârziere se reduc în conformitate cu următoarele reguli:

▼B

(a) cheltuielile efectuate în prima lună următoare lunii în care a expirat termenul de plată se reduc cu 10 %;

(b) cheltuielile efectuate în a doua lună următoare lunii în care a expirat termenul de plată se reduc cu 25 %;

(c) cheltuielile efectuate în a treia lună următoare lunii în care a expirat termenul de plată se reduc cu 45 %;

(d) cheltuielile efectuate în a patra lună următoare lunii în care a expirat termenul de plată se reduc cu 70 %;

(e) cheltuielile efectuate mai târziu decât în a patra lună următoare lunii în care a expirat termenul de plată se reduc cu 100 %.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul plăților directe care se încadrează în plafonul menționat la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) se aplică următoarele condiții:

(a) dacă pragul menționat la alineatul (2) primul paragraf nu a fost utilizat integral pentru plăți efectuate pentru anul calendaristic N cel mai târziu la data de 15 octombrie a exercițiului N+1, iar partea rămasă din acest prag depășește 2 %, această parte rămasă se reduce la 2 %;

(b) în cursul unui exercițiu financiar N+1, plățile directe, cu excepția plăților prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) și în Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), pentru anul calendaristic N-1 sau anii calendaristici anteriori și care au fost efectuate după termenul de plată vor fi eligibile pentru finanțare din FEGA numai dacă totalul plăților directe efectuate în exercițiul financiar N+1, corectat, după caz, în funcție de cuantumurile anterioare ajustării prevăzute la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, nu depășește plafonul stabilit în anexa III la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru anul calendaristic N, în conformitate cu articolul 7 din regulamentul respectiv;

(c) cheltuielile care depășesc limitele menționate la litera (a) sau (b) se reduc cu 100 %.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

▼B

Atunci când se verifică dacă s-a respectat condiția prevăzută la primul paragraf litera (b) din prezentul articol, nu se iau în considerare cuantumurile rambursărilor menționate la articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼M1

(3a) Prin derogare de la alineatul (2), în cursul exercițiului financiar 2015, în cazul plăților directe enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, se aplică următoarele condiții:

(a) dacă pragul menționat la alineatul (2) primul paragraf nu a fost utilizat integral pentru plăți efectuate pentru anul calendaristic 2014 cel mai târziu la data de 15 octombrie 2015, iar partea rămasă din acest prag depășește 2 %, această parte rămasă se reduce la 2 %;

(b) în cazul statelor membre care aplică schema de plată unică în conformitate cu titlul III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, plățile directe, cu excepția plăților prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și în Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [2], pentru anul calendaristic 2013 sau pentru anii calendaristici anteriori, efectuate după termenul de plată, vor fi eligibile pentru finanțare din FEGA numai în cazul în care cuantumul total al plăților directe efectuate în exercițiul financiar 2015, corectat, după caz, pentru a obține cuantumurile anterioare ajustării prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, nu depășește plafonul prevăzut în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru anul calendaristic 2014 și ținând seama de sumele care rezultă din aplicarea articolului 136b din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru anul calendaristic 2014, astfel cum figurează în anexa VIIIa la regulamentul respectiv;

(c) în cazul statelor membre care aplică schema de plată unică pe suprafață prevăzută la articolul 122 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, plățile directe pentru anul calendaristic 2013 sau pentru anii calendaristici anteriori, efectuate după termenul de plată, vor fi eligibile pentru finanțare din FEGA numai în cazul în care cuantumul total al plăților directe efectuate în exercițiul financiar 2015, corectat, după caz, pentru a obține cuantumurile anterioare ajustării prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, nu depășește suma plafoanelor individuale pentru plățile directe stabilite în ceea ce privește anul calendaristic 2014 pentru statul membru în cauză;

---

[1] Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

[2] Regulamentul (UE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

▼M1

(d) cheltuielile care depășesc limitele prevăzute la literele (a), (b) sau (c) se reduc cu 100 %.

Atunci când se verifică dacă s-a respectat condiția prevăzută la primul paragraf litera (b) sau (c) din prezentul alineat, nu se iau în considerare cuantumurile rambursărilor menționate la articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼B

(4) Comisia aplică un cadru temporal diferit de cele prevăzute la alineatele (2) și (3) și/sau rate de reducere mai mici sau nule dacă pentru anumite măsuri se constată condiții excepționale de gestionare sau dacă statele membre aduc justificări întemeiate.

Totuși, primul paragraf nu se aplică în cazul cheltuielilor care depășesc limita menționată la alineatul (3) litera (b).

(5) Respectarea termenelor de plată, în contextul plăților lunare, face obiectul a două controale în fiecare exercițiu financiar:

(a) pentru cheltuielile efectuate până la 31 iulie;

(b) pentru cheltuielile efectuate până la 15 octombrie.

În decizia de verificare și închidere a conturilor menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se ține seama de eventualele depășiri de termen înregistrate în lunile august, septembrie și octombrie.

(6) Reducerile menționate la prezentul articol se aplică fără a se aduce atingere deciziei ulterioare privind verificarea conformității menționate la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 6

Nerespectarea primei date de plată

În ceea ce privește FEGA, dacă statelor membre li se permite să plătească avansuri de până la o anumită sumă maximă înainte de prima dată de plată stabilită în legislația agricolă sectorială, orice cheltuială plătită care depășește această sumă maximă este considerată efectuată înainte de prima dată de plată. Totuși, în conformitate cu excepțiile menționate la articolul 40 primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cheltuiala respectivă este eligibilă pentru plăți din partea Uniunii, cu o reducere de 10 %.

▼B

Articolul 7

Compensațiile acordate de agențiile de plăți

(1) În decizia sa privind plățile lunare, care urmează să fie adoptată în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, Comisia efectuează plata soldului cheltuielilor declarate de fiecare stat membru, mai puțin cuantumul veniturilor alocate pe care statul membru în cauză le-a inclus în aceeași declarație de cheltuieli. Această compensare este considerată echivalentă cu colectarea veniturilor corespunzătoare.

Creditele de angajament și creditele de plată generate de veniturile alocate sunt disponibile din momentul în care aceste venituri sunt alocate liniilor bugetare. Alocarea se efectuează în momentul contabilizării veniturilor alocate, în termen de două luni de la primirea declarațiilor transmise de statele membre, în conformitate cu normele menționate la articolul 43 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) În cazul în care sumele menționate la articolul 43 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 au fost reținute înainte de plata ajutorului afectat de nereguli sau neglijență, sumele respective se deduc din cheltuielile corespunzătoare.

(3) Cuantumurile contribuțiilor din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) recuperate de la beneficiari în cadrul programului de dezvoltare rurală în cauză în timpul fiecărei perioade de referință se deduc din suma care trebuie plătită din FEADR în declarația de cheltuieli aferentă perioadei în cauză.

(4) Sumele mai mari sau mai mici care rezultă, dacă este cazul, din activitatea de verificare și de închidere a conturilor menționată la articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și care pot fi reutilizate pentru programul de dezvoltare rurală se adaugă la valoarea contribuției din FEADR sau se deduc din aceasta la întocmirea primei declarații în urma deciziei de verificare și de închidere a conturilor.

(5) Finanțarea din FEGA este egală cu cheltuielile calculate pe baza informațiilor notificate de agenția de plăți, după deducerea eventualelor venituri rezultate din măsurile de intervenție, validate prin sistemul computerizat creat de Comisie și incluse de agenția de plăți în declarația sa de cheltuieli.

Articolul 8

Adoptarea întârziată a bugetului Uniunii

(1) În ceea ce privește FEGA, dacă bugetul Uniunii nu a fost adoptat până la începutul exercițiului bugetar, plățile lunare menționate la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se acordă ca procentaj din declarațiile de cheltuieli primite de la fiecare stat membru, stabilit pentru fiecare capitol de cheltuieli și în limitele stabilite la articolul 16 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012. În deciziile referitoare la rambursările ulterioare, Comisia ia în considerare soldul nerambursat către statele membre.

▼B

(2) În ceea ce privește FEADR, dacă bugetul Uniunii nu a fost adoptat până la începutul exercițiului bugetar:

(a) plățile intermediare menționate la articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se acordă proporțional cu creditele disponibile ca procentaj din declarațiile de cheltuieli primite pentru fiecare program de dezvoltare rurală. Pentru plățile intermediare ulterioare, Comisia ia în considerare soldul nerambursat către statele membre;

(b) în ceea ce privește angajamentele bugetare menționate la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, primele tranșe anuale după adoptarea programelor de dezvoltare rurală respectă ordinea adoptării programelor respective. Angajamentele bugetare pentru tranșele anuale ulterioare se efectuează în ordinea programelor care au epuizat angajamentele respective. Comisia poate efectua angajamente anuale parțiale către programele de dezvoltare rurală în cazul în care creditele de angajament disponibile sunt limitate. Soldul rămas pentru programele respective se angajează abia după ce sunt disponibile credite de angajament suplimentare.

Articolul 9

Amânarea plăților lunare

După informarea statelor membre în cauză, Comisia poate amâna efectuarea către statele membre a plăților lunare menționate la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în cazul în care informațiile menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (c) punctele (i) și (ii) din regulamentul menționat ajung cu întârziere sau conțin discrepanțe care necesită verificări suplimentare.

Articolul 10

Suspendarea plăților în cazul transmiterii întârziate

(1) Suspendarea plăților menționate la articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se aplică în cazul măsurilor enumerate în anexa V la prezentul regulament.

(2) În ceea ce privește cheltuielile din cadrul FEGA, se aplică următoarele rate de suspendare a plăților:

(a) dacă rezultatele controalelor nu au fost trimise până la 15 octombrie, 1 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile relevante;

(b) dacă rezultatele controalelor nu au fost trimise până la 1 decembrie, 1,5 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile relevante.

(3) În ceea ce privește cheltuielile din cadrul FEADR, se aplică următoarele rate de suspendare a plăților:

▼B

(a) dacă rezultatele controalelor nu au fost trimise până la 15 octombrie, 1 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile relevante;

(b) dacă rezultatele controalelor nu au fost trimise până la 15 ianuarie, 1,5 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile relevante.

Articolul 11

Cursul de schimb aplicabil la întocmirea declarațiilor de cheltuieli

(1) În conformitate cu articolul 106 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în ceea ce privește FEGA, statele membre care nu au adoptat moneda euro aplică, pentru întocmirea declarațiilor de cheltuieli, același curs de schimb ca și cel utilizat atunci când au efectuat plățile către beneficiari sau când au încasat venituri, în conformitate cu capitolul V și cu legislația agricolă sectorială. Pentru deciziile de verificare și de închidere a conturilor menționate la articolele 51 și 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, statele membre utilizează primul curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană după data adoptării deciziilor respective.

În alte cazuri decât cele menționate la primul paragraf, în special în cazul programelor de promovare aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului ([1]) și în cazul măsurilor de promovare din sectorul vitivinicol, precum și în cazul operațiunilor pentru care legislația agricolă sectorială nu a prevăzut un fapt generator, cursul de schimb aplicabil este penultimul curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană înainte de luna pentru care se declară cheltuielile sau veniturile alocate.

(2) În ceea ce privește programele de dezvoltare rurală, la întocmirea declarațiilor de cheltuieli, statele membre care nu aparțin zonei euro aplică, pentru fiecare operațiune de plată sau de recuperare, penultimul curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană înainte de luna în care sunt înregistrate operațiunile în contabilitatea agenției de plăți.

CAPITOLUL III

VERIFICAREA ȘI ÎNCHIDEREA CONTURILOR ȘI ALTE CONTROALE

Articolul 12

Criteriile și metodologia utilizate pentru aplicarea corecțiilor în cadrul verificării conformității

(1) În scopul adoptării deciziei în temeiul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 referitoare la sumele care trebuie excluse de la finanțarea din partea Uniunii, Comisia face distincția între sumele sau părțile de sume constatate ca fiind cheltuite necorespunzător și sumele stabilite prin aplicarea unor corecții extrapolate sau forfetare.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe (JO L 3, 5.1.2008, p. 1).

▼B

Pentru a se stabili cuantumurile care pot fi excluse de la finanțare din partea Uniunii, atunci când se constată că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și, în ceea ce privește FEADR, în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul național aplicabile, Comisia utilizează propriile constatări și ia în considerare informațiile puse la dispoziție de statele membre pe parcursul procedurii de verificare a conformității desfășurate în conformitate cu articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) Comisia bazează excluderea pe identificarea sumelor cheltuite necorespunzător doar dacă sumele respective pot fi identificate cu un efort proporționat. Când Comisia nu poate identifica sumele cheltuite necorespunzător cu un efort proporționat, statele membre, în perioadele de timp stabilite de Comisie în timpul procedurii de verificare a conformității, pot transmite date privind verificarea sumelor respective pe baza examinării tuturor cazurilor potențial afectate de neconformitate. Verificarea trebuie să acopere toate cheltuielile efectuate cu încălcarea legislației aplicabile care sunt în sarcina bugetului Uniunii. Datele prezentate trebuie să includă toate sumele individuale care sunt neeligibile din cauza neconformității respective.

(3) Când sumele cheltuite necorespunzător nu pot fi identificate în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate să aplice corecții extrapolate pentru a stabili sumele care trebuie excluse. Pentru a permite Comisiei să stabilească sumele relevante, în perioadele de timp stabilite de Comisie în timpul procedurii de verificare a conformității, statele membre pot transmite un calcul al sumei care trebuie excluse de la finanțare din partea Uniunii, realizat prin extrapolarea prin mijloace statistice a rezultatelor controalelor efectuate asupra unui eșantion reprezentativ prelevat din cazurile respective. Eșantionul trebuie prelevat din populația pentru care se poate preconiza, în mod rezonabil, apariția neconformității constatate.

(4) Pentru a lua în considerare rezultatele transmise de statele membre în conformitate cu alineatele (2) și (3), Comisia trebuie să fie în măsură:

(a) să evalueze metodele reținute pentru identificare sau extrapolare, care sunt descrise clar de statele membre;

(b) să verifice reprezentativitatea eșantionului menționat la alineatul (3);

(c) să verifice conținutul și rezultatele identificării sau ale extrapolării primite;

(d) să obțină probe de audit suficiente și relevante în ceea ce privește datele de bază.

▼B

(5) Când aplică alineatul (3), statele membre pot să folosească statisticile de control ale agențiilor de plăți, confirmate de organismul de certificare, sau evaluarea, de către organismul respectiv, a nivelului de eroare în contextul auditului său menționat la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu respectarea următoarele condiții:

(a) Comisia este satisfăcută de activitatea desfăşurată de organismele de certificare, în ceea ce priveşte atât strategia de audit, cât şi conținutul, amploarea şi calitatea activității de audit reale;

(b) sfera activităților efectuate de organismele de certificare este în concordanță cu sfera anchetei de verificare a conformității în cauză, în special în ceea ce priveşte măsurile sau schemele;

(c) pentru evaluare s-a luat în considerare cuantumul sancțiunilor care ar fi trebuit aplicate.

(6) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru stabilirea sumelor care trebuie excluse de la finanțare din partea Uniunii menționate la alineatele (2) şi (3) sau cazul este de aşa natură, încât sumele care trebuie excluse nu pot fi stabilite pe baza alineatelor menționate, Comisia aplică corecțiile forfetare adecvate, ținând cont de natura şi de gravitatea încălcării, precum şi de propria estimare privind riscul de daune financiare în detrimentul Uniunii.

Nivelul corecției forfetare se stabileşte luând în considerare în special tipul de neconformitate identificat. În acest sens, deficiențele în materie de controale se împart între cele legate de controalele-cheie şi cele legate de controalele auxiliare, după cum urmează:

(a) controalele-cheie sunt controalele administrative şi la fața locului necesare pentru a se stabili eligibilitatea ajutoarelor şi aplicarea reducerilor şi a sancțiunilor aferente;

(b) controalele auxiliare sunt toate celelalte operațiuni administrative necesare pentru a prelucra corect cererile de plată.

În cazul în care, în cadrul aceleiaşi proceduri de verificare a conformității, sunt constatate diferite neconformități care ar determina în mod individual corecții forfetare diferite, se aplică numai cea mai mare corecție forfetară.

(7) La stabilirea nivelului corecțiilor forfetare, Comisia ia în considerare, în special, următoarele circumstanțe care semnalează un grad mai ridicat de gravitate a deficiențelor care prezintă un risc mai mare de pierderi pentru bugetul Uniunii:

(a) unul sau mai multe controale-cheie nu sunt aplicate sau sunt aplicate atât de necorespunzător sau atât de rar, încât acestea sunt considerate ineficace în ceea ce privește determinarea eligibilității cererii sau prevenirea apariției neregulilor; sau

(b) trei sau mai multe deficiențe sunt detectate cu privire la același sistem de control; sau

▼B

(c) se constată că aplicarea de către statul membru a unui sistem de control nu are loc sau este extrem de deficientă și există dovezi privind nereguli generalizate și neglijență în contracararea practicilor neconforme sau frauduloase; sau

(d) a fost deja aplicată o corecție statului membru respectiv pentru deficiențe similare în același sector, ținându-se însă cont de măsurile de corecție sau de compensare deja luate de statul membru.

▼M1

(8) Dacă statul membru prezintă elemente obiective care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, dar care demonstrează că pierderea maximă pentru fonduri este mai mică decât cea care ar rezulta în urma aplicării unei rate forfetare mai mici decât cea propusă, Comisia utilizează acea rată forfetară mai scăzută pentru a decide în ceea ce privește sumele care trebuie excluse de la finanțarea din partea Uniunii în temeiul articolului 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼B

(9) Sumele recuperate efectiv de la beneficiari și creditate în beneficiul fondurilor înaintea unei date relevante care urmează a fi stabilită de Comisie pe parcursul procedurii de verificare a conformității se deduc din suma pe care Comisia decide să o excludă de la finanțare din partea Uniunii în temeiul articolului 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 13

Obligație în urma procedurilor de recuperare

În urma încheierii procedurilor de recuperare menționate la articolul 54 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, statele membre:

(a) creditează în beneficiul FEGA cincizeci la sută din sumele recuperate, după deducerea costurilor de recuperare, în conformitate cu articolul 55 al doilea paragraf din regulamentul menționat;

(b) creditează în beneficiul FEADR cincizeci la sută fie din sumele recuperate după încheierea programului de dezvoltare rurală, fie din sumele recuperate înainte de încheierea programului de dezvoltare rurală, dar care nu au putut fi realocate în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 14

Controlul tranzacțiilor

Sistemul de control menționat în titlul V capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 nu se aplică măsurilor enumerate în anexa VI la prezentul regulament.

▼B

CAPITOLUL IV

GARANȚII

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare și termenii utilizați

Articolul 15

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică în toate cazurile în care legislația agricolă sectorială prevede constituirea unei garanții, indiferent dacă se utilizează sau nu termenul precis de „garanție”.

Prezentul capitol nu se aplică garanțiilor constituite pentru asigurarea plății taxelor la import și la export menționate în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ([1]).

Articolul 16

Termenii utilizați în prezentul capitol

În sensul prezentului capitol:

(a) „autoritate competentă” înseamnă fie o parte autorizată să primească o garanție, fie o parte autorizată să decidă, în conformitate cu reglementarea aplicabilă, dacă o garanție se eliberează sau se reține;

(b) „garanție globală” înseamnă o garanție pusă la dispoziția autorității competente în vederea asigurării respectării mai multor obligații;

(c) „partea relevantă din suma garantată” înseamnă partea din suma garantată care corespunde cantității pentru care nu a fost respectată o cerință.

SECȚIUNEA 2

Obligația constituirii unei garanții

Articolul 17

Partea responsabilă

Pentru achitarea sumei datorate în cazul neîndeplinirii unei obligații se constituie o garanție de către partea responsabilă sau în numele acesteia.

([1]) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

▼B

Articolul 18

Renunțarea la obligația constituirii unei garanții

(1) Autoritatea competentă poate să renunțe la obligația constituirii unei garanții dacă partea responsabilă cu respectarea obligației este:

(a) un organism public care are competența de a exercita funcțiile unei autorități publice; sau

(b) un organism privat care exercită funcții menționate la litera (a) sub controlul statului.

(2) Autoritatea competentă poate să renunțe la obligația constituirii unei garanții dacă valoarea sumei garantate este mai mică de 500 EUR. În acest caz, partea în cauză se angajează în scris să plătească, în cazul neîndeplinirii obligației corespunzătoare, o sumă egală cu garanția la care s-a renunțat.

Când se aplică primul paragraf, valoarea garanției se calculează ca incluzând toate obligațiile relevante legate de aceeași operațiune.

Articolul 19

Condițiile aplicabile garanțiilor

(1) Autoritatea competentă refuză să accepte sau solicită înlocuirea oricărei garanții pe care o consideră neadecvată sau insuficientă sau care nu asigură o acoperire pe o perioadă de timp suficientă.

(2) Dacă un depozit în numerar se efectuează prin virament, nu se consideră că acesta constituie o garanție decât atunci când autoritatea competentă are siguranța că dispune de suma respectivă.

(3) Un cec cu o sumă a cărei plată este garantată de o instituție financiară recunoscută în acest scop de statul membru al autorității competente în cauză este considerat depozit în numerar. Autoritatea competentă nu este obligată să prezinte un astfel de cec pentru plată decât spre sfârșitul perioadei de garanție.

Un cec de altă natură decât cel menționat la primul paragraf constituie o garanție doar atunci când autoritatea competentă are siguranța că dispune de suma respectivă.

(4) Toate cheltuielile efectuate de instituțiile financiare sunt suportate de partea care constituie garanția.

(5) Nu se acordă nicio dobândă părții care constituie o garanție sub formă de depozit în numerar.

▼B

Articolul 20

Utilizarea monedei euro

(1) Garanțiile se constituie în euro.

(2) Dacă garanția este acceptată într-un stat membru care nu a adoptat moneda euro, cuantumul garanției în euro se convertește în moneda națională aplicabilă în conformitate cu dispozițiile capitolului V. Angajamentul corespunzător garanției și suma care este eventual reținută în caz de nereguli sau de neîndeplinire a obligațiilor rămân stabilite în euro.

Articolul 21

Garantul

(1) Garantul are domiciliul legal sau un sediu în Uniune și, sub rezerva dispozițiilor din tratat referitoare la libertatea de a presta servicii, este acceptat de autoritatea competentă din statul membru în care se constituie garanția. Garantul se angajează prin intermediul unei garanții scrise.

(2) În garanția scrisă se precizează cel puțin:

(a) obligația sau, în cazul unei garanții globale, tipul (tipurile) de obligații a căror respectare este garantată de plata unei sume de bani;

(b) valoarea maximă pe care se angajează să o plătească garantul;

(c) faptul că garantul se angajează, în solidar cu partea responsabilă de respectarea obligației, să plătească, în termen de 30 de zile de la solicitarea autorității competente și în limitele garanției, orice sumă datorată, atunci când o garanție este declarată reținută.

(3) În cazul în care a fost deja prezentată o garanție globală scrisă, autoritatea competentă stabilește procedura prin care garanția globală respectivă să fie afectată, total sau parțial, acoperirii unei anumite obligații.

Articolul 22

Aplicarea cazurilor de forță majoră

Orice persoană responsabilă cu respectarea unei obligații acoperite de o garanție care susține că nerespectarea obligației este determinată de un caz de forță majoră prezintă autorităților competente dovezi satisfăcătoare că se aplică un caz de forță majoră. Dacă autoritatea competentă recunoaște un caz de forță majoră, obligația se anulează exclusiv în scopul eliberării garanției.

▼B

SECȚIUNEA 3

Eliberarea și reținerea garanțiilor, cu excepția celor menționate în secțiunea 4

Articolul 23

Reținerea garanțiilor

(1) Obligația menționată la articolul 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 este cerința de a întreprinde o acțiune sau de a se abține de la întreprinderea unei acțiuni, în scopul regulamentului care o prevede.

(2) Dacă o obligație nu este îndeplinită și dacă pentru îndeplinirea sa nu s-a prevăzut niciun termen limită, garanția se reține în momentul în care autoritatea competentă constată că obligația respectivă nu a fost îndeplinită.

(3) Dacă pentru îndeplinirea unei obligații a fost prevăzut un termen limită și dacă obligația a fost îndeplinită abia după scurgerea termenului respectiv, garanția se reține.

Într-o astfel de situație, se reține imediat 10 % din garanție, urmând ca sumei rămase să i se aplice următoarele procentaje suplimentare:

(a) 2 % pentru fiecare zi calendaristică cu care se depășește termenul limită, dacă obligația se referă la importul de produse într-o țară terță;

(b) 5 % pentru fiecare zi calendaristică cu care se depășește termenul limită, dacă obligația se referă la scoaterea de produse de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Dacă o obligație este îndeplinită până la termenul stabilit și dacă pentru prezentarea dovezii de îndeplinire a fost prevăzut un termen limită, garanția care acoperă obligația respectivă se reține pentru fiecare zi calendaristică cu care se depășește termenul limită stabilit, pe baza formulei 0,2/termen în zile stabilit, ținându-se seama de articolul 25.

Dacă dovada menționată la primul paragraf constă în prezentarea unei licențe de import sau de export consumate sau expirate sau în prezentarea dovezii că produsele au părăsit teritoriul vamal al Uniunii, se reține 15 % din garanție în cazul în care dovada respectivă este prezentată după termenul limită fixat, menționat la primul paragraf, dar cel târziu în a 730-a zi calendaristică de la data expirării licenței. După trecerea celor 730 de zile calendaristice, se reține integral suma rămasă din garanție.

Dacă dovada menționată la primul paragraf constă în prezentarea unei licențe de export consumate sau expirate cu restituiri prestabilite, garanția se reține după cum urmează:

(a) 10 % dacă licența este prezentată între a 61-a și a 90-a zi calendaristică după data expirării licenței;

▼B

(b) 50 % dacă licența este prezentată între a 91-a și a 120-a zi calendaristică după data expirării licenței;

(c) 70 % dacă licența este prezentată între a 121-a și a 150-a zi calendaristică după data expirării licenței;

(d) 80 % dacă licența este prezentată între a 151-a și a 180-a zi calendaristică după data expirării licenței;

(e) 100 % dacă licența este prezentată după a 180-a zi calendaristică după data expirării licenței.

(5) Suma garanției care urmează să fie reținută se rotunjește la suma mai mică cea mai apropiată în euro întregi sau în moneda națională aplicabilă.

Articolul 24

Eliberarea garanțiilor

(1) Garanția sau, dacă este cazul, restul garanției se eliberează fără întârziere de îndată ce se aduce dovada, în forma prevăzută de normele specifice ale Uniunii, că o obligație a fost respectată sau că garanția a fost parțial reținută în conformitate cu articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și cu articolul 23 din prezentul regulament.

(2) O garanție se eliberează parțial, la cerere, în cazul în care au fost furnizate dovezile relevante în legătură cu o parte din cantitatea de produs, cu condiția ca partea respectivă să nu fie mai mică decât cantitatea minimă specificată de regulamentul care prevede garanția sau, în lipsa unei astfel de precizări, de către statul membru.

(3) Dacă nu este prevăzută nicio perioadă de timp pentru prezentarea dovezilor necesare în vederea eliberării garanției, perioada respectivă va fi de 365 de zile calendaristice de la termenul limită specificat pentru respectarea obligației pentru care s-a constituit garanția. Dacă nu se specifică niciun astfel de termen limită, perioada este de 365 de zile calendaristice de la data la care au fost îndeplinite toate obligațiile.

Perioada prevăzută la primul paragraf nu depășește 1 095 de zile calendaristice, calculate de la momentul la care garanția a fost afectată unei anumite obligații.

Articolul 25

Praguri

(1) Suma totală reținută nu poate depăși 100 % din partea relevantă din suma garantată.

▼B

(2) Autoritatea competentă poate renunța la reținerea unei sume mai mici de 100 EUR, cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern să prevadă norme similare pentru cazuri asemănătoare.

SECȚIUNEA 4

Garanțiile legate de avansuri

Articolul 26

Domeniul de aplicare

Dispozițiile din prezenta secțiune se aplică în toate cazurile în care normele specifice ale Uniunii prevăd posibilitatea plății unui avans înainte de îndeplinirea obligației stabilite în vederea obținerii unor ajutoare sau a unor avantaje.

Articolul 27

Eliberarea garanțiilor

(1) Garanția se eliberează:

(a) fie atunci când s-a stabilit dreptul definitiv la suma acordată ca avans;

(b) fie atunci când avansul acordat, majorat, eventual, în conformitate cu normele specifice ale Uniunii, a fost restituit.

(2) Dacă dreptul definitiv la acordarea avansului nu este dovedit în termenul limită fixat în acest scop, autoritatea competentă aplică imediat procedura de reținere a garanției.

Totuși, dacă normele specifice ale Uniunii prevăd acest lucru, dovada dreptului respectiv, în vederea recuperării parțiale a garanției, se poate face și după data respectivă.

CAPITOLUL V

UTILIZAREA MONEDEI EURO

Articolul 28

Restituiri la export și schimburi comerciale cu țările terțe

(1) În ceea ce privește sumele aferente importurilor și taxele de export, stabilite în euro printr-o lege a Uniunii privind politica agricolă comună și care se aplică de către statele membre în

▼B

moneda națională, cursul de schimb este în mod specific egal cu cel aplicabil în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) În ceea ce privește restituirile la export stabilite în euro și prețurile și sumele exprimate în euro în legislația agricolă a Uniunii referitoare la schimburile comerciale cu țările terțe, faptul generator al cursului de schimb este acceptarea declarației vamale.

(3) În scopul calculării valorii forfetare de import pentru fructe și legume menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei ([1]), în vederea stabilirii prețului de intrare menționat la articolul 137 alineatul (1) din regulamentul respectiv, faptul generator al cursului de schimb pentru prețurile reprezentative utilizate pentru calcularea respectivei valori forfetare și a valorii reducerii menționate la articolul 134 alineatul (3) din regulamentul respectiv este ziua la care se raportează prețurile reprezentative.

Articolul 29

Restituiri la producție și tipuri de ajutoare specifice

(1) În cazul restituirilor la producție stabilite în euro de legislația Uniunii, faptul generator al cursului de schimb este data la care se declară că produsele au ajuns la destinația prevăzută, după caz, de legislația menționată. În cazurile în care nu este prevăzută o astfel de destinație, faptul generator este acceptarea cererii de plată a restituirii de către agenția de plăți.

(2) În cazul ajutoarelor acordate în funcție de cantitatea de produs comercializat sau care trebuie să fie utilizat într-un mod specific, fără a se aduce atingere articolelor 30-33, faptul generator al cursului de schimb este prima operațiune care, după preluarea produselor de către operatorul în cauză, garantează utilizarea adecvată a produselor în cauză și care duce la acordarea ajutorului.

(3) În cazul ajutoarelor pentru depozitare privată, faptul generator al cursului de schimb este prima zi a perioadei pentru care este acordat ajutorul prevăzut în temeiul aceluiași contract.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, 15.6.2011, p. 1).

▼B

(4) În cazul altor ajutoare decât cele menționate la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol și la articolele 30 și 31, faptul generator al cursului de schimb este data limită de transmitere a cererilor.

Articolul 30

Sectorul vitivinicol

(1) Faptul generator al cursului de schimb este prima zi a anului vinicol în care se acordă sprijin pentru următoarele activități:

(a) restructurarea și reconversia plantațiilor viticole, menționate la articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

(b) crearea de fonduri mutuale, menționată la articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

(c) asigurarea recoltei, menționată la articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(2) În cazul ajutoarelor acordate pentru distilarea voluntară sau obligatorie a subproduselor de vinificație, menționată la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este prima zi a anului vinicol în care este livrat subprodusul.

(3) În cazul investițiilor menționate la articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și al inovării în sectorul vitivinicol menționate la articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este data de 1 ianuarie a anului în care se ia decizia de acordare a ajutoarelor.

(4) În cazul operațiunilor de recoltare înainte de coacere menționate la articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este ziua desfășurării operațiunii de recoltare înainte de coacere.

Articolul 31

Sume și plăți în sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) În cazul ajutoarelor acordate pentru furnizarea anumitor produse lactate elevilor, menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 657/2008 al Comisiei [1], faptul generator al cursului de schimb este prima zi a perioadei la care se referă cererea de plată menționată la articolul 11 din regulamentul respectiv.

[1] Regulamentul (CE) nr. 657/2008 al Comisiei din 10 iulie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește acordarea de ajutoare comunitare pentru furnizarea laptelui și a anumitor produse lactate elevilor din instituțiile școlare (JO L 183, 11.7.2008, p. 17).

▼B

(2) În cazul plății prelevării menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei ([1]), pentru o anumită perioadă de douăsprezece luni în sensul părții II titlul I capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1234/2007 al Consiliului ([2]), faptul generator al cursului de schimb este data de 1 aprilie care urmează perioadei respective.

(3) În cazul costurilor de transport menționate la articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1272/1999 al Comisiei ([3]), faptul generator al cursului de schimb este ziua primirii ofertei valabile de către autoritatea competentă.

Articolul 32

Sume și plăți ale ajutoarelor legate de implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli

În cazul ajutoarelor pentru aprovizionarea cu fructe și legume, fructe și legume prelucrate și produse pe bază de banane destinate copiilor, menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 288/2009 al Comisiei ([4]), faptul generator al cursului de schimb este data de 1 ianuarie care precedă perioada menționată la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

▼M2

Articolul 32a

Cuantumuri și plăți ale ajutoarelor legate de implementarea programului pentru școli

În ceea ce privește ajutoarele acordate pentru implementarea programului pentru școli prevăzut în partea II titlul I capitolul II secțiunea I din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este data de 1 ianuarie ce precedă anul școlar în cauză.

▼B

Articolul 33

Prețul minim al sfeclei, taxa pe excedent și taxa pe producție în sectorul zahărului

În cazul taxei pe producția de zahăr, al prețului minim pentru sfeclă și al taxei pe excedent menționate la articolele 128, 135 și, respectiv, 142 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este data de 1 octombrie a anului de piață pentru care se aplică sau se plătesc prețurile și sumele respective.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 94, 31.3.2004, p. 22).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1272/2009 al Comisiei din 11 decembrie 2009 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului cu privire la achiziționarea și vânzarea produselor agricole în cadrul schemei de intervenție publică (JO L 349, 29.12.2009, p. 1).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 288/2009 al Comisiei din 7 aprilie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește acordarea de ajutoare comunitare pentru aprovizionarea instituțiilor de învățământ cu fructe și legume, fructe și legume prelucrate și produse pe bază de banane destinate copiilor, în cadrul programului de încurajare a consumului de fructe în școli (JO L 94, 8.4.2009, p. 38).

▼B

Articolul 34

Sume cu caracter structural sau ecologic și cheltuielile indirecte ale programelor operaționale

(1) În cazul sumelor menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, precum și în cazul sumelor legate de măsurile aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005, pentru care plățile către beneficiari sunt asigurate de programele de dezvoltare rurală aprobate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1305/2013, faptul generator al cursului de schimb este data de 1 ianuarie a anului în cursul căruia este luată decizia de acordare a ajutoarelor.

Totuși, în cazul în care, în temeiul normelor Uniunii, plata sumelor menționate la primul paragraf este eșalonată pe mai mulți ani, faptul generator al cursului de schimb pentru fiecare dintre tranșele anuale este data de 1 ianuarie a anului pentru care este plătită tranșa respectivă.

(2) În cazul sumelor menționate la punctul 2 litera (a) din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, destinate să acopere cheltuielile indirecte legate în mod specific de fondurile operaționale sau de programele operaționale menționate la articolele 32 și 33 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator al cursului de schimb este data de 1 ianuarie a anului la care se raportează aceste cheltuieli indirecte.

Articolul 35

Sume legate de autorizarea de a acorda asistență financiară națională organizațiilor de producători din sectorul fructelor și legumelor și rambursarea parțială a acestei asistențe financiare naționale

(1) În cazul solicitării autorizației de a acorda asistența financiară națională menționată la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, faptul generator este termenul de transmitere a solicitării către Comisie, prevăzut la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011.

(2) În cazul rambursării de către Uniune a asistenței financiare naționale în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, faptul generator al cursului de schimb este data limită pentru transmiterea cererilor de ajutor de către organizațiile de producători către autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu articolul 69 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011.

Articolul 36

Alte sume și prețuri

În cazul altor prețuri sau sume decât cele menționate la articolele 28-35 sau al sumelor legate de prețurile respective, exprimate în euro în legislația Uniunii sau exprimate în euro într-o procedură de achiziții, faptul generator al cursului de schimb este ziua în care se produce unul dintre următoarele acte juridice:

▼B

(a) în cazul achizițiilor, când se primește oferta valabilă;

(b) în cazul vânzărilor, când se primește oferta valabilă;

(c) în cazul retragerilor de produse în sectorul fructelor și legumelor, ziua în care are loc operațiunea de retragere;

(d) în cazul operațiunilor de nerecoltare și recoltare înainte de coacere în sectorul fructelor și legumelor, ziua în care se desfășoară operațiunea de nerecoltare sau de recoltare înainte de coacere;

(e) în cazul costurilor de transport, de prelucrare sau de depozitare publică, precum și în cazul sumelor alocate pentru studii în cadrul unei proceduri de achiziții, data limită pentru depunerea ofertelor;

(f) în cazul constatării pe piață a sumelor, prețurilor sau ofertelor, ziua pentru care se constată suma, prețul sau oferta;

(g) în cazul penalizărilor legate de nerespectarea legislației agricole, data actului prin care autoritatea competentă constată faptele;

(h) în cazul cifrelor de afaceri sau al sumelor legate de volumul producției, începutul perioadei de referință stabilite de legislația agricolă.

Articolul 37

Plata avansurilor

În cazul avansurilor, faptul generator al cursului de schimb este faptul generator aplicabil pentru prețul sau suma la care se referă avansul, dacă acest fapt generator a avut loc până la momentul plății avansului sau, în alte cazuri, data stabilirii în euro a avansului sau, în lipsa acesteia, data plății avansului. Faptul generator al cursului de schimb se aplică fără a se aduce atingere aplicării faptului generator al prețului respectiv sau al sumei respective la întregul preț sau la suma totală în cauză.

Articolul 38

Garanții

În cazul garanțiilor, faptul generator al cursului de schimb este data la care se depune garanția.

Totuși, se aplică următoarele excepții:

(a) în cazul garanțiilor legate de avansuri, faptul generator al cursului de schimb este faptul generator așa cum este acesta definit pentru suma avansului, dacă faptul a avut loc până la momentul plății garanției;

(b) în cazul garanțiilor legate de depunerea ofertelor, faptul generator al cursului de schimb este ziua depunerii ofertei;

▼B

(c) în cazul garanțiilor legate de executarea ofertelor, faptul generator al cursului de schimb este ultima zi a invitației de prezentare a ofertelor.

Articolul 39

Controlul tranzacțiilor

Sumele în euro care figurează la titlul V capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 sunt convertite, după caz, în monede naționale, prin aplicarea cursului de schimb valabil în prima zi lucrătoare a anului în care începe perioada de examinare, publicat în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 40

Stabilirea cursului de schimb

Atunci când un fapt generator este stabilit în temeiul legislației Uniunii, cursul de schimb aplicabil este ultimul curs stabilit de Banca Centrală Europeană (BCE) înainte de prima zi a lunii în cursul căreia se produce faptul generator.

Totuși, în următoarele cazuri, cursul de schimb aplicabil este următorul:

(a) în cazurile menționate la articolul 28 alineatul (2) din prezentul regulament, în care faptul generator al cursului de schimb este acceptarea declarației vamale, cursul menționat la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

(b) în cazul cheltuielilor de intervenție efectuate în contextul operațiunilor de depozitare publică, cursul rezultat din aplicarea dispozițiilor articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 al Comisiei ([1]);

(c) în cazul prețului minim pentru sfeclă menționat la articolul 33 din prezentul regulament, cursul mediu stabilit de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru luna anterioară faptului generator.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚIE FINALĂ

Articolul 41

Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul în care o agenție de plăți acreditată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1290/2005 își asumă responsabilitatea pentru cheltuieli pentru care nu era responsabilă înainte, aceasta este acreditată cu noile responsabilități până la 1 ianuarie 2015.

(2) Măsurile enumerate în anexa la Regulamentul (UE) nr. 1106/2010 nu fac obiectul sistemului de control instituit în titlul V capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în scopul controlului privind cheltuielile anterioare exercițiului financiar 2014.

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 906/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cheltuielile aferente intervenției publice (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

(3) În cazul în care în legislația specifică se face trimitere la cerințele principale, secundare sau subordonate menționate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2012, se aplică articolul 23 alineatele (2), (3) și (4) din prezentul regulament.

(4) În cazul programelor de dezvoltare rurală menționate la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005:

(a) dispozițiile articolului 38 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se aplică angajamentelor bugetare neutilizate până la data de 31 decembrie a celui de al doilea an care urmează anului angajării bugetare. La articolul 38 din regulamentul menționat, referirile la anul N+3 sunt considerate referiri la anul N+2;

(b) plățile intermediare efectuate de Comisie sunt condiționate, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, de nedepășirea contribuției totale a FEADR la fiecare prioritate pe toată durata acoperită de programul respectiv;

(c) în scopul aplicării articolelor 37 și 38 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, ultima dată de eligibilitate a cheltuielilor este cea stabilită la articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005.

(5) În scopul aplicării articolului 54 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, în ceea ce privește cazurile raportate sau care urmează a fi raportate Comisiei pentru exercițiile financiare 2013 și 2014, astfel cum se menționează la articolul 6 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 885/2006, este luat în continuare în considerare exercițiul financiar al constatării primare a neregulii în sensul articolului 35 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. În cazurile în care nicio neregulă nu a făcut obiectul unui act de constatare primară administrativă sau judiciară înaintea datei de 16 octombrie 2014, se aplică dispozițiile articolului 54 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

În ceea ce privește FEADR, în scopul verificării și închiderii conturilor în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, dispozițiile articolului 54 alineatul (2) din regulamentul menționat se aplică începând cu verificarea și închiderea conturilor pentru exercițiul financiar 2014.

Articolul 42

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 376/2008

Se elimină articolul 34 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 376/2008.

Totuși, dispozițiile respective continuă să se aplice în cazul garanțiilor constituite în mod valabil în temeiul regulamentului menționat, înaintea intrării în vigoare a prezentului regulament.

▼B

Articolul 43

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 612/2009

Se elimină articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei.

Totuși, dispozițiile respective continuă să se aplice în cazul garanțiilor constituite în mod valabil în temeiul regulamentului menționat, înaintea intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 44

Abrogare

Regulamentele (CE) nr. 883/2006, (CE) nr. 884/2006, (CE) nr. 885/2006, (CE) nr. 1913/2006, (UE) nr. 1106/2010 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2012 se abrogă.

Totuși, se aplică următoarele:

(a) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2012 continuă să se aplice în cazul garanțiilor constituite în mod valabil în temeiul regulamentului menționat, înaintea intrării în vigoare a prezentului regulament;

(b) articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2006 se aplică în continuare cheltuielilor efectuate până la 15 octombrie 2014;

(c) articolul 11 și capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 se aplică în continuare până la 31 decembrie 2014.

Articolul 45

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 41 alineatul (4) se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

CRITERII DE ACREDITARE

(Articolul 1)

1. MEDIUL INTERN

A. **Structura organizatorică**

Structura organizatorică a agenției de plăți îi permite acesteia să exercite următoarele funcții principale în ceea ce privește cheltuielile FEGA și FEADR:

(i) autorizarea și controlul plăților, care au ca finalitate să stabilească, în special prin intermediul unor controale administrative și controale la fața locului, dacă suma care trebuie plătită beneficiarului este conformă cu normele Uniunii;

(ii) executarea plății sumei autorizate sau, în cazul dezvoltării rurale, a părții din cofinanțarea Uniunii, în favoarea beneficiarilor (sau a cesionarilor acestora);

(iii) înregistrarea contabilă, care are ca obiect înregistrarea tuturor plăților în conturi distincte ale agenției de plăți pentru cheltuielile FEGA și pentru cele ale FEADR, prin intermediul unui sistem informatizat, și elaborarea unor rezumate periodice ale cheltuielilor, inclusiv a declarațiilor lunare (în cazul FEGA), trimestriale (în cazul FEADR) și anuale transmise Comisiei. În conturile agenției de plăți se înregistrează, de asemenea, activele finanțate de fonduri, în special în ceea ce privește stocurile de intervenție, avansurile neregularizate, garanțiile și debitorii.

Structura organizatorică a agenției de plăți prevede o împărțire clară a autorității și a responsabilităților la toate nivelurile operaționale, precum și separarea celor trei funcții menționate la primul paragraf; responsabilitățile pentru aceste funcții sunt definite într-o organigramă. În aceasta sunt de asemenea incluse serviciile tehnice și serviciul de audit intern menționat la punctul 4

B. **Standarde privind resursele umane**

Agenția va asigura:

(i) alocarea de resurse umane corespunzătoare pentru executarea operațiunilor și existența competențelor tehnice necesare la diferitele niveluri operaționale;

(ii) repartizarea sarcinilor astfel încât fiecare funcționar să dețină responsabilități pentru cel mult una dintre atribuțiile următoare: autorizare, plată sau înregistrarea contabilă a sumelor în sarcina FEGA sau FEADR și astfel încât niciun funcționar să nu execute vreuna dintre sarcinile respective fără supraveghere din partea unui alt funcționar;

(iii) responsabilitățile fiecărui funcționar, inclusiv delimitarea autorității sale în materie financiară, sunt definite într-o fișă a postului întocmită în formă scrisă;

(iv) personalul de la toate nivelurile operaționale dispune de o formare adecvată, care include și o sensibilizare cu privire la fraudă, iar personalul care ocupă poziții sensibile face obiectul unei politici de rotație sau, în lipsa acesteia, al unei supravegheri mai intense;

▼B

(v) adoptarea unor măsuri corespunzătoare în scopul înlăturării riscului de conflict de interese atunci când o persoană care deține responsabilități sau care ocupă o poziție sensibilă în ceea ce privește verificarea, autorizarea, plata și înregistrarea contabilă a solicitărilor sau a cererilor de plată deține și alte funcții în afara agenției de plăți.

C. **Delegarea**

C.1. În cazul în care agenția de plăți deleagă oricare dintre sarcinile sale unui alt organism, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

(i) un acord scris între agenția de plăți și acest organism trebuie să precizeze, în plus față de sarcinile delegate, natura informației și a documentelor justificative care trebuie prezentate agenției de plăți, precum și termenul până la care trebuie prezentate acestea. Acordul trebuie să permită agenției de plăți să îndeplinească criteriile de acreditare;

(ii) în orice caz, agenția de plăți rămâne responsabilă de gestionarea eficientă a fondurilor în cauză. Agenția poartă întreaga responsabilitate pentru legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, inclusiv pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii, precum și pentru declararea cheltuielilor corespunzătoare către Comisie și elaborarea adecvată a conturilor;

(iii) responsabilitățile și obligațiile organismului în cauză, în special în ceea ce privește controlul și verificarea conformității cu normele Uniunii, trebuie să fie clar definite;

(iv) agenția de plăți se asigură că organismul în cauză dispune de mijloace eficiente care să îi permită să garanteze că își îndeplinește sarcinile în mod satisfăcător;

(v) organismul în cauză confirmă în mod explicit agenției de plăți că își îndeplinește efectiv sarcinile și descrie mijloacele utilizate;

(vi) agenția de plăți revizuiește periodic sarcinile delegate pentru a confirma că munca efectuată este de un nivel satisfăcător și că este conformă cu normele Uniunii.

C.2. Condițiile stabilite la punctul C.1 subpunctele (i), (ii), (iii) și (v) de mai sus se aplică *mutatis mutandis* în cazurile în care funcțiile agenției de plăți sunt îndeplinite de un alt organism ca parte a sarcinilor sale uzuale în temeiul legislației naționale.

2. ACTIVITĂȚI DE CONTROL

A. **Proceduri de autorizare a cererilor**

Agenția de plăți adoptă următoarele proceduri:

(i) agenția de plăți stabilește proceduri detaliate pentru primirea, înregistrarea și tratarea cererilor, precum și o descriere a tuturor documentelor care trebuie utilizate;

▼B

(ii) orice funcționar responsabil de autorizare dispune de o listă de control detaliată a verificărilor care trebuie efectuate și certifică, în documentele justificative care însoțesc cererea, faptul că au fost efectuate aceste controale. Această atestare se poate face sub formă electronică. Trebuie să existe dovezi ale revizuirii sistematice a activității de către o persoană cu funcție de conducere; revizuirea sistematică se poate baza, de exemplu, pe eșantionare, sisteme sau planuri;

(iii) o cerere de plată se autorizează numai după realizarea unui număr suficient de controale menite să garanteze conformitatea cu normele Uniunii.

Controalele includ controalele prevăzute de regulamentul care reglementează măsura specifică în temeiul căreia se solicită ajutorul, precum și controalele prevăzute la articolul 58 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, care are ca obiect prevenirea și depistarea oricărei fraude sau nereguli, luând în considerare în special riscurile aferente. În cazul FEADR, există și proceduri pentru a verifica respectarea condițiilor de acordare a ajutoarelor, inclusiv a celor privind contractarea, precum și respectarea tuturor normelor Uniunii și a normelor naționale aplicabile, inclusiv a celor stabilite în programul de dezvoltare rurală;

(iv) conducerea agenției de plăți este informată, la nivel corespunzător, periodic și în timp util, asupra rezultatelor controalelor administrative și ale controalelor la fața locului efectuate, astfel încât să se poată estima dacă au fost efectuate controale suficiente înainte de decontarea unei cereri;

(v) activitatea desfășurată este detaliată într-un raport care însoțește fiecare cerere, fiecare set de cereri sau, dacă este cazul, într-un raport care acoperă anul de piață. Raportul este însoțit de o atestare care certifică eligibilitatea cererilor aprobate, precum și natura, sfera și limitele activităților desfășurate. În cazul FEADR se certifică, de asemenea, că s-au respectat criteriile de acordare a ajutoarelor, inclusiv cele privind contractarea, și că s-au respectat toate normele Uniunii și normele naționale aplicabile, inclusiv cele stabilite în programul de dezvoltare rurală. Dacă vreun control fizic sau administrativ nu este exhaustiv, ci întreprins pe un eșantion de cereri, cererile selectate sunt identificate, metoda de eșantionare este descrisă, rezultatele tuturor inspecțiilor și măsurile luate în ceea ce privește discrepanțele și neregulile constatate sunt raportate. Documentele justificative sunt de natură să demonstreze suficient că au fost efectuate toate verificările necesare privind eligibilitatea cererilor autorizate;

(vi) în cazul în care documentele (pe hârtie sau în formă electronică) privind cererile autorizate și controalele efectuate sunt păstrate de alte organisme, atât acestea, cât și agenția de plăți stabilesc proceduri pentru a garanta că amplasamentul tuturor documentelor pertinente pentru plățile specifice este înregistrat corespunzător.

▼B

B. **Proceduri de plată**

Agenția de plăți adoptă procedurile necesare pentru a se asigura că plățile sunt efectuate exclusiv în conturi bancare care aparțin beneficiarilor sau cesionarilor acestora. Plata se efectuează de către banca agenției de plăți sau, după caz, de un serviciu guvernamental de plăți, în termen de cinci zile lucrătoare de la data atribuirii către FEGA sau FEADR. Se adoptă proceduri astfel încât să se asigure că nicio plată pentru care nu se efectuează un virament nu este declarată pentru rambursarea din fond. În cazul în care astfel de plăți au fost deja declarate în cadrul fondurilor, acestea sunt recreditate în beneficiul fondurilor prin intermediul următoarei declarații lunare/trimestriale sau cel târziu în conturile anuale. Nicio plată nu se efectuează în numerar. Aprobarea ordonatorului și/sau a superiorului său se poate efectua pe cale electronică, cu condiția ca mijlocul utilizat să prezinte garanții corespunzătoare în materie de securitate și ca identitatea semnatarului să fie consemnată în evidențele electronice.

C. **Proceduri contabile**

Agenția de plăți adoptă următoarele proceduri:

(i) procedurile contabile sunt concepute astfel încât declarațiile lunare (în cazul FEGA), trimestriale (în cazul FEADR) și anuale să fie complete, exacte și întocmite la timp și ca orice eroare sau omisiune să fie detectată și corectată, în special prin intermediul unor verificări și reconcilieri periodice;

(ii) contabilitatea privind stocurile de intervenție trebuie să garanteze tratarea corectă și rapidă a cantităților și costurilor aferente, înregistrarea acestora pe loturi identificabile în contul corect pentru toate etapele, de la acceptarea ofertei până la livrarea fizică a produsului, în conformitate cu normele aplicabile, iar volumul și natura cantităților depozitate trebuie să poată fi determinate în orice moment pentru toate amplasamentele.

D. **Proceduri privind avansurile și garanțiile**

Se adoptă proceduri astfel încât să se asigure că:

(i) avansurile plătite sunt identificate separat în registrele contabile sau în înregistrările secundare;

(ii) garanțiile sunt furnizate numai de instituții financiare care îndeplinesc condițiile prevăzute la capitolul IV din prezentul regulament și care sunt autorizate de către autoritățile corespunzătoare; garanțiile rămân valabile până la eliberare sau executare, la simpla cerere a agenției de plăți;

(iii) avansurile sunt regularizate la termenele stabilite, cele a căror regularizare este scadentă sunt rapid identificate, iar garanțiile sunt executate de îndată.

E. **Proceduri referitoare la creanțe**

Toate cerințele prevăzute la punctele A-D se aplică, *mutatis mutandis*, taxelor, garanțiilor executate, plăților rambursate, veniturilor alocate etc. pe care agenția de plăți trebuie să le încaseze în numele FEGA și FEADR.

▼B

Agenția de plăți instituie un sistem care permite recunoașterea tuturor sumelor datorate și înscrierea tuturor acestor datorii în registrul unic al debitorilor înainte de încasarea acestora. Registrul debitorilor este inspectat periodic și se iau măsuri pentru încasarea datoriilor scadente.

F. **Pista de audit**

Informațiile privind documentele justificative referitoare la autorizarea, înregistrarea contabilă și execuția plăților, precum și privind tratarea avansurilor, garanțiilor și creanțelor rămân disponibile la agenția de plăți pentru a permite constituirea, în orice moment, a unei piste de audit suficient de detaliate.

3. INFORMARE ȘI COMUNICARE

A. **Comunicare**

Agenția de plăți adoptă procedurile necesare pentru a se asigura că orice modificare a reglementărilor Uniunii și, în special, a ratelor ajutoarelor aplicabile este înregistrată, iar instrucțiunile, bazele de date și listele de control sunt actualizate la timp.

B. **Securitatea sistemelor informatice**

(i) Fără a se aduce atingere subpunctului (ii) de mai jos, securitatea sistemelor informatice se bazează pe criteriile stabilite în versiunea aplicabilă, pentru exercițiul financiar în cauză, a unuia dintre standardele enumerate în continuare:

— International Standards Organisation 27002: *Code of practice for Information Security controls (ISO)* [Codul de practici pentru controalele privind securitatea informațiilor (ISO)];

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: *IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI)* [Manual referitor la protecția de bază în domeniul tehnologiilor informației];

— Information Systems Audit and Control Association: *Control objectives for Information and related Technology (COBIT)* [Obiective de control în tehnologia informației și alte domenii similare (COBIT)].

(ii) Începând cu 16 octombrie 2016, securitatea sistemelor informatice este certificată conform International Standards Organisation 27001: Information Security management systems – Requirements (ISO) [Cerințe privind sistemele de management al securității informațiilor (ISO)].

Comisia poate autoriza statele membre să certifice securitatea sistemelor lor informatice în conformitate cu alte standarde acceptate, în cazul în care standardele respective garantează un nivel de securitate cel puțin echivalent cu cel prevăzut de ISO 27001.

În cazul agențiilor de plăți responsabile de gestionarea și controlul unor cheltuieli anuale mai mici sau egale cu 400 de milioane EUR, statul membru poate decide să nu aplice dispozițiile de la primul paragraf. Statele membre în cauză continuă să aplice dispozițiile de la subpunctul (i). Statele membre informează Comisia cu privire la deciziile lor.

▼B

4. MONITORIZARE

A. **Monitorizarea continuă prin activități de control intern**

Activitățile de control intern cuprind cel puțin:

(i) monitorizarea serviciilor tehnice și a entităților care au primit prin delegare sarcina de a efectua controale și de a îndeplini alte funcții pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor, a orientărilor și a procedurilor;

(ii) introducerea unor modificări ale sistemelor pentru a îmbunătăți sistemele de control în general;

(iii) revizuirea cererilor și a solicitărilor prezentate agenției de plăți, precum și a altor informații care sugerează existența unor nereguli;

(iv) procedurile de monitorizare pentru prevenirea și detectarea fraudelor și neregulilor, acordându-se o atenție specială acelor cheltuieli din cadrul PAC aflate în competența agenției de plăți care sunt expuse unui risc semnificativ de fraudă sau de alte nereguli grave.

Monitorizarea continuă face parte integrantă din activitățile operaționale normale și de rutină ale agenției de plăți. Activitățile cotidiene și acțiunile de control ale agenției, la toate nivelurile, fac obiectul unei monitorizări continue pentru a se asigura constituirea unei piste de audit suficient de detaliate.

B. **Evaluări separate printr-un serviciu de audit intern**

Agenția de plăți adoptă în această privință următoarele proceduri:

(i) serviciul de audit intern este independent de celelalte departamente ale agenției de plăți și raportează direct directorului agenției de plăți;

(ii) serviciul de audit intern verifică dacă procedurile adoptate de agenție sunt adecvate pentru a asigura verificarea respectării normelor Uniunii și pentru a garanta că evidențele contabile sunt exacte, complete și întocmite la timp. Verificările se pot limita la anumite măsuri și la eșantioane de tranzacții, cu condiția ca un plan de audit să garanteze că toate domeniile semnificative, inclusiv departamentele responsabile cu autorizarea, sunt acoperite pe o perioadă de maximum cinci ani;

(iii) activitatea serviciului de audit intern se efectuează în conformitate cu standarde recunoscute la nivel internațional; aceasta este consemnată în documente de lucru și se concretizează în rapoarte și recomandări adresate conducerii agenției de plăți.

▼B

ANEXA II

OBLIGAȚIILE AGENȚIILOR DE PLĂȚI ȘI PROCEDURILE DE INSPECȚIE FIZICĂ

(Articolul 3)

A. OBLIGAȚIILE AGENȚIILOR DE PLĂȚI

I. **Controale**

1. *Frecvența și reprezentativitatea*

Fiecare punct de depozitare este inspectat cel puțin o dată pe an în conformitate cu dispozițiile de la punctul B pentru a verifica, în special:

— procedura pentru colectarea informațiilor privind depozitarea publică;

— conformitatea datelor contabile deținute la fața locului de depozitar cu cele comunicate agenției de plăți;

— prezența fizică în stoc a cantităților care sunt menționate în înregistrările contabile ale depozitarului și care au constituit baza ultimei declarații lunare transmise de depozitar, evaluată vizual sau, în caz de îndoială sau de controversă, prin cântărire sau măsurare;

— calitatea bună, corectă și vandabilă a produselor depozitate.

Prezența fizică se stabilește printr-o inspecție fizică suficient de reprezentativă care să acopere cel puțin procentele de la punctul B și care să permită constatarea existenței în stocuri a întregii cantități înscrise în evidența stocurilor.

Verificarea calității se efectuează vizual, olfactiv și/sau organoleptic și, în caz de îndoieli, prin analize detaliate.

2. *Controale suplimentare*

În cazul constatării unei anomalii cu ocazia inspecției fizice, trebuie controlat un procent suplimentar din cantitățile aflate în stocurile de intervenție, utilizând aceeași metodă. În cazul în care este necesar, inspecția poate fi extinsă pentru a cuprinde cântărirea tuturor produselor depozitate în lotul sau depozitul inspectat.

II. **Rapoarte de inspecție**

1. Organismul de control intern al agenției de plăți sau organismul autorizat de către agenția de plăți întocmește un raport pentru fiecare dintre verificările sau inspecțiile fizice efectuate.

2. Raportul conține cel puțin următoarele elemente:

(a) numele depozitarului, adresa depozitului vizitat și descrierea loturilor inspectate;

(b) data și ora începerii și finalizării inspecției;

▼B

(c) locul unde s-a desfăşurat inspecția, precum și descrierea condițiilor de depozitare, de ambalare și de accesibilitate;

(d) identitatea completă a persoanelor care au efectuat inspecția, statutul și mandatul lor;

(e) acțiunile de inspecție întreprinse și procedurile utilizate pentru stabilirea volumului, precum metodele de măsurare, calculele efectuate, rezultatele intermediare și finale obținute și concluziile trase;

(f) pentru fiecare lot sau calitate depozitat(ă), cantitatea înregistrată în registrele agenției de plăți, cantitatea înregistrată în registrele depozitului și eventualele discrepanțe constatate între cele două registre;

(g) pentru fiecare lot sau calitate inspectat(ă) fizic, datele menționate la litera (f), precum și cantitatea constatată la fața locului și eventualele discrepanțe; numărul lotului sau al calității, paleții, cutiile, silozurile, cuvele sau alte recipiente, greutatea (după caz, greutatea netă și cea brută) sau volumul;

(h) declarațiile depozitarului în cazul în care există discrepanțe sau diferențe;

(i) locul, data și semnătura persoanei care întocmește raportul, precum și semnătura depozitarului sau a reprezentantului acestuia;

(j) eventuala recurgere la o inspecție extinsă în caz de anomalie, specificându-se procentul de cantități depozitate care au făcut obiectul acestei inspecții extinse, discrepanțele constatate și explicațiile furnizate.

3. Rapoartele se transmit imediat șefului serviciului responsabil cu ținerea evidenței conturilor agenției de plăți.

Imediat după primirea raportului, se corectează contabilitatea agenției de plăți în funcție de discrepanțele și diferențele constatate.

4. Rapoartele se păstrează la sediul agenției de plăți și se pun la dispoziția personalului Comisiei și a persoanelor autorizate de Comisie.

5. Agenția de plăți întocmește un document de sinteză în care enumeră:

— controalele efectuate, menționând clar care dintre acestea au fost inspecții fizice (controale de inventar);

— cantitățile verificate;

— anomaliile constatate în legătură cu declarațiile lunare și anuale, precum și cauzele acestor anomalii.

▼B

Cantitățile verificate și anomaliile constatate sunt indicate, pentru fiecare produs în cauză, în greutate sau volum și în procent din cantitățile totale deținute.

Acest document de sinteză prezintă separat controalele efectuate pentru verificarea calității produselor depozitate. Acesta se transmite Comisiei în același timp cu conturile anuale menționate la articolul 7 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

B. PROCEDURA DE INSPECȚIE FIZICĂ PE FIECARE SECTOR AL POLITICII AGRICOLE COMUNE CU OCAZIA CONTROALELOR PREVĂZUTE LA PUNCTUL A

I. **Unt**

1. Eșantionul de loturi care urmează să fie verificate reprezintă cel puțin 5 % din cantitatea totală aflată în depozitare publică. Selecția loturilor care urmează să fie verificate se face înaintea vizitării depozitului, pe baza datelor contabile ale agenției de plăți, dar nu este anunțată depozitarului.

2. Verificarea prezenței loturilor selectate și a compoziției acestora se face la fața locului prin:

— identificarea numerelor de control ale loturilor și ale cutiilor pe baza notelor de achiziție sau de intrare;

— cântărirea paleților (unul din 10) și a cutiilor (una pe palet);

— verificarea vizuală a conținutului unei cutii (una din cinci paleți);

— verificarea stării ambalajului.

3. În raportul de inspecție se include o descriere a loturilor inspectate fizic și a eventualelor probleme constatate.

II. **Lapte praf degresat**

1. Eșantionul de loturi care urmează să fie verificate reprezintă cel puțin 5 % din cantitatea aflată în depozitare publică. Selecția loturilor care urmează să fie verificate se face înaintea vizitării depozitului, pe baza datelor contabile ale agenției de plăți, dar nu este anunțată depozitarului.

2. Verificarea prezenței loturilor selectate și a compoziției acestora se face la fața locului prin:

— identificarea numerelor de control ale loturilor și ale sacilor pe baza notelor de achiziție sau de intrare;

— cântărirea paleților (unul din 10) și a sacilor (unul din 10);

— verificarea vizuală a conținutului unui sac (unul din cinci paleți);

— verificarea stării ambalajului.

3. În raportul de inspecție se include o descriere a loturilor inspectate fizic și a eventualelor probleme constatate.

▼B

III. **Cereale și orez**

1. *Procedura de inspecție fizică*

(a) Numărul de celule sau magazii care urmează să fie controlate reprezintă cel puțin 5 % din cantitatea totală de cereale sau de orez aflată în depozitare publică.

Selecția se face pe baza datelor disponibile în evidența stocurilor ținută de agenția de plăți, dar nu este anunțată depozitarului.

(b) Inspecția fizică:

— verificarea prezenței cerealelor sau a orezului în celulele sau magaziile selectate;

— identificarea cerealelor sau a orezului;

— controlarea condițiilor de depozitare și verificarea calității produselor depozitate în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1272/2009 al Comisiei ([1]);

— compararea locului de depozitare și a identității cerealelor sau orezului cu datele din evidența depozitului;

— evaluarea cantităților depozitate printr-o metodă aprobată anterior de către agenția de plăți și a cărei descriere se depune la sediul acesteia.

(c) Planul antrepozitului și măsurătorile pentru fiecare siloz sau magazie trebuie să fie disponibile la fiecare punct de depozitare.

Cerealele sau orezul se depozitează astfel încât volumul acestora să poată fi verificat.

2. *Procedura aplicabilă în cazul constatării unor discrepanțe*

În cazul verificării volumului, se aplică o marjă de toleranță.

În cazul depozitării în silozuri sau în magazii, se aplică normele stabilite în anexa III punctul II atunci când greutatea produselor depozitate constatată cu ocazia inspecției fizice diferă de greutatea înregistrată în contabilitate cu 5 % sau mai mult în cazul cerealelor și al orezului.

În cazul depozitării cerealelor sau a orezului în antrepozite, se pot înregistra cantitățile cântărite la intrarea în stoc în locul celor ce rezultă dintr-o evaluare a volumului, atunci când aceasta din urmă nu prezintă un grad de precizie adecvat, iar diferența dintre cele două valori nu este foarte mare.

Agenția de plăți folosește această opțiune pe propria răspundere și atunci când circumstanțele, evaluate de la caz la caz, o justifică. Agenția indică în raportul de inspecție că s-a procedat în acest fel, folosind următorul model:

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1272/2009 al Comisiei din 11 decembrie 2009 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului cu privire la achiziționarea și vânzarea produselor agricole în cadrul schemei de intervenție publică (JO L 349, 29.12.2009, p. 1).

▼B

(Model orientativ)

CEREALE – INSPECȚIA STOCULUI

Produsul:	Depozitar: Magazia, silozul: Numărul celulei:	Data:
Lot	Cantitatea indicată în evidența stocurilor	

A. **Stocuri în siloz**

Numărul camerei	Volumul indicat în specificații m^3 (A)	Volum liber înregistrat m^3 (B)	Volumul cerealelor depozitate m^3 (A-B)	Greutatea specifică înregistrată kg/hl = 100	Greutatea cerealelor sau a orezului

Total (A): .....

B. **Stocuri în magazii**

	Camera nr.	Camera nr.	Camera nr.
Suprafața ocupată:	.....m^2 }	.....m^2 }	.....m^2 } .....
Înălțimea:	..... } .....m^3	..... } .....m^3	..... } .....m^3
	..... }	..... }	..... } .....
	.....m }	.....m }	.....m }
Corecții:	.....m^3	.....m^3	.....m^3
Volumul:	.....m^3	.....m^3	.....m^3
Greutatea specifică:	.....kg/hl	.....kg/hl	.....kg/hl
Greutatea totală	.....tone	.....tone	.....tone

Total (B): .....

Greutatea totală în magazie: .....

Diferența față de greutatea înregistrată în contabilitate: .....

În %: .....

....., [data]

..... (Ștampila și semnătura)

Inspectorul agenției de plăți:

IV. **Carne de vită și de mânzat**

1. Eșantionul de loturi care urmează să fie verificate reprezintă cel puțin 5 % din cantitatea totală aflată în depozitare publică. Selecția loturilor care urmează să fie verificate se face înaintea vizitării depozitului, pe baza datelor contabile ale agenției de plăți, dar nu este anunțată depozitarului.

▼B

2. Pentru carnea dezosată, verificarea la fața locului a prezenței loturilor selectate și a compoziției lor include:

   — identificarea loturilor și a paleților și verificarea numărului de cutii;

   — verificarea greutății a 10 % din paleți sau containere;

   — verificarea greutății a 10 % din cutiile din fiecare palet cântărit;

   — verificarea vizuală a conținutului acestor cutii și a stării ambalajului din fiecare cutie.

   Paleții sunt aleși ținând cont de diferitele tipuri de bucăți de carne depozitate.

3. În raportul de inspecție se include o descriere a loturilor inspectate fizic și a eventualelor probleme constatate.

▼B

ANEXA III

OBLIGAȚII ȘI PRINCIPII GENERALE PRIVIND RESPONSABILITĂȚILE DEPOZITARULUI CARE TREBUIE INCLUSE ÎN CONTRACTUL DE DEPOZITARE ÎNCHEIAT ÎNTRE O AGENȚIE DE PLĂȚI ȘI UN DEPOZITAR

(Articolul 3)

Depozitarul este răspunzător de buna conservare a produselor care fac obiectul măsurilor de intervenție ale Uniunii. Acesta suportă consecințele financiare ce rezultă din conservarea necorespunzătoare a produselor.

I. CALITATEA PRODUSELOR

În cazul în care calitatea produselor de intervenție aflate în depozit se deteriorează ca urmare a condițiilor de depozitare necorespunzătoare sau nepotrivite, pierderile sunt suportate de către depozitar și sunt înregistrate în conturile de depozitare publică sub forma unei pierderi rezultate din deteriorarea produsului ca urmare a condițiilor de depozitare.

II. CANTITĂȚI LIPSĂ

1. Depozitarul este răspunzător de toate diferențele constatate între cantitățile depozitate și informațiile oferite în declarațiile de stoc trimise agenției de plăți.

2. Atunci când cantitățile lipsă le depășesc pe cele permise de limitele de toleranță relevante, în conformitate cu articolul 4, cu anexa II punctul B.III.2 și cu anexa IV, sau pe cele permise de legislația agricolă sectorială, cantitățile lipsă sunt, în totalitatea lor, imputate depozitarului ca pierdere neidentificabilă. Depozitarul care contestă cantitățile lipsă poate solicita cântărirea sau măsurarea produsului, costurile operațiunii fiind suportate de el, cu excepția cazului în care se dovedește că toate cantitățile declarate sunt, de fapt, prezente sau că diferența nu depășește limitele de toleranță relevante, caz în care costurile cântăririi sau ale măsurării sunt suportate de către agenția de plăți.

Limitele de toleranță prevăzute în anexa II punctul B.III.2 se aplică fără a aduce atingere celorlalte limite de toleranță menționate la primul paragraf.

III. DOCUMENTE JUSTIFICATIVE ȘI DECLARAȚII LUNARE ȘI ANUALE

1. **Documente justificative și declarații lunare**

(a) Documentele privind intrarea, depozitarea și ieșirea produselor folosite ca bază pentru întocmirea conturilor anuale trebuie să se afle în posesia depozitarului și să conțină cel puțin următoarele informații:

— locul de depozitare (cu identificarea, după caz, a celulei sau a cuvei);

— cantitatea reportată din luna anterioară;

— intrările și ieșirile per lot;

— stocul la sfârșitul perioadei.

Aceste documente trebuie să permită identificarea exactă a cantităților depozitate în orice moment, ținând cont în special de achizițiile și vânzările care s-au încheiat, dar pentru care nu au fost operate încă intrările sau ieșirile din stoc corespunzătoare.

▼B

(b) Documentele referitoare la intrarea, depozitarea și ieșirea produselor sunt trimise de către depozitar agenției de plăți cel puțin o dată pe lună, în sprijinul unei declarații lunare de stoc. Documentele trebuie să se afle în posesia agenției de plăți înainte de a zecea zi a lunii următoare celei la care se referă declarația de stoc.

(c) Mai jos este prezentat un model (orientativ) de declarație lunară de stoc. Acesta este pus la dispoziția depozitarilor în format electronic de către agențiile de plăți.

Declarație lunară de stoc

Produse:		Depozitar: Depozit: Nr.: Adresă:			Luna:
Lot	Descriere	Cantitate (kg, tone, hl, cutii, articole etc.)		Dată	Observații
		Intrare	Ieșire		
	Cantitatea reportată				
	Cantitatea de reportat				

(Ștampila și semnătura)

Locul și data:

Nume:

2. **Declarația anuală**

(a) Depozitarul pregătește o declarație anuală de stoc pe baza declarațiilor lunare descrise la punctul 1. Declarația anuală se trimite agenției de plăți cel mai târziu la data de 15 octombrie care urmează după închiderea anului fiscal.

(b) Declarația anuală de stoc prezintă un rezumat al cantităților depozitate, defalcate pe produse și pe locuri de depozitare, și indică pentru fiecare produs în parte cantitățile depozitate, numerele loturilor (cu excepția cerealelor), anul intrării lor în depozit și o explicație a eventualelor anomalii constatate.

(c) Un model (orientativ) al declarației anuale de stoc este prevăzut mai jos.

Acesta este pus la dispoziția depozitarilor în format electronic de către agențiile de plăți.

Declarație anuală de stoc

Produse:		Depozitar: Depozit: Nr.: Adresă:	Anul:
Lot	Descriere	Cantitatea și/sau greutatea înregistrată în contabilitate	Observații

▼B

(Ștampila și semnătura)

Locul și data:

Nume:

IV. EVIDENȚA COMPUTERIZATĂ A STOCURILOR ȘI PUNEREA LA DISPOZIȚIE A INFORMAȚIILOR

Contractul de depozitare publică încheiat între agenția de plăți și depozitar conține prevederi care permit garantarea respectării legislației Uniunii.

În contract se prevăd următoarele:

— ținerea unei evidențe computerizate a stocurilor de intervenție;

— punerea la dispoziție în mod direct și imediat a unui inventar permanent;

— punerea la dispoziție în orice moment a tuturor documentelor privind intrarea, depozitarea și ieșirea produselor din stoc, precum și a documentelor contabile și a evidențelor întocmite în temeiul prezentului regulament și deținute de către depozitar;

— accesul permanent la aceste documente pentru personalul agenției de plăți și cel al Comisiei, precum și accesul oricărei persoane autorizate corespunzător de acestea.

V. FORMA ȘI CONȚINUTUL DOCUMENTELOR TRIMISE AGENȚIEI DE PLĂȚI

Forma și conținutul documentelor menționate la punctele III.1 și III.2 sunt stabilite în conformitate cu articolul 104 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

VI. PĂSTRAREA DOCUMENTELOR

Documentele justificative referitoare la toate operațiunile de depozitare publică sunt păstrate de către depozitar pe toată perioada prevăzută de normele adoptate în temeiul articolului 104 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pentru procedurile de verificare și de închidere a conturilor, fără a aduce atingere dispozițiilor naționale aplicabile.

▼B

ANEXA IV

LIMITE DE TOLERANȚĂ

(Articolul 4)

1. Limitele de toleranță pentru pierderile cantitative ce rezultă din operațiunile normale de depozitare efectuate în conformitate cu normele sunt stabilite pentru fiecare produs agricol care face obiectul unei măsuri de depozitare publică, după cum urmează:

   — cereale 0,2 %;

   — orez nedecorticat, porumb 0,4 %;

   — lapte praf degresat 0,0 %;

   — unt 0,0 %;

   — carne de vită și mânzat 0,6 %.

2. Procentul de pierderi admise cu ocazia dezosării cărnii de vită este stabilit la 32. Acest procent se aplică tuturor cantităților dezosate pe parcursul anului fiscal.

3. Limitele de toleranță menționate la punctul 1 sunt stabilite ca procent din greutatea reală, fără ambalaj, a cantităților intrate în depozit și recepționate în cursul anului fiscal în cauză, plus cantitățile aflate în depozit la începutul anului fiscal în cauză.

   Aceste toleranțe se aplică la momentul inspecțiilor fizice ale stocurilor. Ele sunt calculate, pentru fiecare produs, pe baza tuturor cantităților depozitate de o agenție de plăți.

   Greutatea reală la intrare și la ieșire este calculată deducând din greutatea constatată greutatea standard a ambalajului care este prevăzută în condițiile de intrare sau, în cazul în care acestea nu sunt prevăzute, greutatea medie a ambalajelor folosită de agenția de plăți.

4. Limita de toleranță nu acoperă pierderile referitoare la numărul de pachete sau de bucăți înregistrate.

5. Cantitățile lipsă ca urmare a furturilor sau a altor pierderi identificabile nu sunt incluse în calcularea limitelor de toleranță prevăzute la punctele 1 și 2.

▼B

ANEXA V

Măsurile menționate la articolul 10

1. Schemele enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și, începând din 2016, schemele enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

2. Măsurile de dezvoltare rurală în temeiul părții II titlurile I și II din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei ([1]) și măsurile de dezvoltare rurală menționate la titlul III capitolul I din Regulamentul (UE) 1305/2013.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO L 25, 28.1.2011, p. 8).

▼B

ANEXA VI

Măsurile menționate la articolul 14

1. Restructurarea și reconversia plantațiilor viticole în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

2. Recoltarea înainte de coacere în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.